

Εκτρώσεις, μία μορφή γενοκτονίας: Η ανάγκη αφύπνισης

/ [Πεμπτούσία](#)

Καταλαβαίνουμε τους πειρασμούς και τις προκλήσεις της εποχής, που πάρα πολύ εύκολα προσφέρεται η σαρκική ηδονή στον άνθρωπο. Οι προγαμιαίες και εξωγαμιαίες σχέσεις θεωρούνται ως φυσικές σχέσεις, ενώ είναι παρά φύσιν. Έτσι όμως καταπατούνται οι προϋποθέσεις αλλά και το ίδιο μυστήριο του γάμου. Η αγνότητα προ του γάμου και η πιστότητα, η σωφροσύνη μέσα στον γάμο δεν αποτελούν εφαρμογή κάποιων ηθικιστικών εντολών του Θεού, αλλά έχουν οντολογική προέκταση. «Ένεκεν τούτου καταλείπει άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού και προσκολληθήσεται προς την γυναίκα αυτού και έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν» (Γεν. 2,24). Με την συζυγική συνεύρεση μέσα στον γάμο οι δύο σύζυγοι γίνονται ένα πράγμα, βιώνουν την πραγματική ενότητα και αγάπη, την ευλογημένη από τον Θεό. Ενώ κάθε προγαμιαία και εξωγαμιαία σχέση διχοτομεί την προσωπικότητα. Και ως φυσικό επόμενο οι καρποί αυτών των αμαρτωλών σχέσεων φέρνουν ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες, που βεβαίως οδηγούν σε εκτρώσεις.

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.com

Παράλληλα η οικονομική κρίση που έχει αρχίσει να παίρνει παγκόσμιες διαστάσεις είναι μία άλλη αιτία που οδηγεί πολλά ζευγάρια στο να κάνουν μία έκτρωση. Η οικονομική δυσκολία που αντιμετωπίζει η οικογένεια νομίζουν ότι θα είναι ανασταλτικός παραγόντας για να αναθρέψουν ένα ακόμη τέκνο, για αυτό καταφεύγουν στην έκτρωση. Μεγάλο λάθος! Ο άνθρωπος δεν είναι ο αποκλειστικός δημιουργός στην γέννηση των τέκνων, αλλά συνδημιουργός μαζί με τον Δημιουργό Θεό. Ο Θεός γνωρίζει και έχει την δύναμη να φροντίσει πολύ

καλύτερα από εμάς για τα δημιουργήματά Του. Κοιτάξτε πως ο ίδιος ο Χριστός, κατά κάποιο τρόπο, μας ειρωνεύεται επειδή δεν έχουμε εμπιστοσύνη στην πρόνοιά Του. Λέει: «Ουχί δύο στρουθία ασσαρίου πωλείται; Και εν εξ αυτών ου πεσείται επί την γην άνευ του πατρός υμών· υμών δε και αι τρίχες της κεφαλής πάσαι ηριθμημένοι εισίν. Μη ουν φοβηθήτε· πολλών στρουθίων διαφέρετε υμείς» (Ματθ. 10,29-31). Αυτός που φροντίζει για τα σπουργιτάκια δεν θα φροντίσει για τον άνθρωπο, που είναι η εικόνα Του; Έχει εκλείψει στις ημέρες μας η πίστη, όχι τόσο η πίστη στον Τριαδικό Θεό, η δογματική πίστη δηλαδή, αλλά η πίστη στην πρόνοια του Θεού, η εμπιστοσύνη μας στον Θεό. Πρέπει να γίνουμε βεβαιόπιστοι, να αποκτήσουμε αυτήν την πίστη της θεωρίας, να την ζητούμε από τον Θεό. Όταν οι Απόστολοι ζητούσαν από τον Χριστό, «πρόσθες ημίν πίστιν» (Λουκ. 17,5), αυτήν την πίστη εννοούσαν.

Περίπου κάθε χρόνο έχουμε παγκοσμίως περισσότερες από 50 εκατομμύρια εκτρώσεις. Δηλαδή σαν να σκοτώνουμε τους κατοίκους όλης της Γαλλίας. Η Ελλάδα δυστυχώς καταλαμβάνει την πρώτη θέση πανευρωπαϊκά στις εκτρώσεις, πάνω από 300.000 ετησίως. 22% των Ελληνίδων έχουν κάνει τουλάχιστον μία έκτρωση. Στην Ρωσία τα τελευταία χρόνια ο αριθμός των εκτρώσεων ξεπερνά το 1 εκατομμύριο ανά έτος, με παγκόσμιο αριθμό ρεκόρ το 1990 τα 4.103.400. Και βέβαια τα μεγέθη και τα ποσοστά αυτά στην πραγματικότητα είναι πολύ πιο υψηλά, γιατί οι περισσότερες γυναίκες καταφεύγουν για έκτρωση όχι σε Δημόσια Νοσοκομεία όπου εκεί καταγράφονται σίγουρα, αλλά σε ιδιωτικά ιατρεία, όπου η καταγραφή μπορεί και να μην γίνει. Σε αυτά τα νούμερα δεν περιλαμβάνονται οι λεγόμενες «εκτρώσεις του νιπτήρα», τα οποία είναι και αυτά πολύ υψηλά, που προκύπτουν όταν στην εξωσωματική αναπαραγωγή γονιμοποιούνται πολύ περισσότερα ωάρια από αυτά που θα εμφυτευτούν ή θα χρησιμοποιηθούν, οι εκτρώσεις «γεννητικών πειραμάτων» που γίνονται για διάφορους ερευνητικούς σκοπούς και οι εκτρώσεις της δίδυμης ή τρίδυμης εγκυμοσύνης ώστε να προκύψει μονήρη.

Πολλοί ισχυρίζονται ότι το δημογραφικό που αντιμετωπίζει η Ελλάδα κυρίως, αλλά και η Ρωσία, θα είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα για την επόμενη δεκαετία, αφού οι θάνατοι είναι ήδη περισσότεροι από τις γεννήσεις. Το κύριο πρόβλημα δεν είναι η υπογεννητικότητα (που και αυτή βέβαια υφίσταται), αλλά ότι οι εκτρώσεις αποτελούν μία νέα μορφή γενοκτονίας. Ήδη στην Ελλάδα οι εκτρώσεις είναι πολύ περισσότερες από τις γεννήσεις, τουλάχιστον τριπλάσιες!

Δεν μπορώ να το αποδεχθώ πως σε ορθόδοξες χώρες γίνονται τα αποτρόπαια αυτά εγκλήματα των εκτρώσεων σε τέτοια έκταση! Αυτό το γεγονός θα πρέπει πάρα πολύ να μας προβληματίζει, να μας συγκλονίζει θα έλεγα, και να κτυπήσουμε έναν

κώδωνα κινδύνου. Δεν είναι δυνατόν εμείς οι Ορθόδοξοι λαοί να διαπράττουμε τέτοιου είδους εγκλήματα! Αυτό δείχνει ότι δεν ζούμε ως ορθόδοξοι χριστιανοί, αλλά μόνο στην ταυτότητα είμαστε χριστιανοί. Δεν έχουμε βίωμα χριστιανικό. Νομίζω η Ορθόδοξη Εκκλησία θα μπορούσε να δραστηριοποιηθεί καλύτερα πάνω σε αυτό το θέμα, κάτι που κάνουν οι Ρωμαιοκαθολικοί. Θα έπρεπε να έχουμε μία συνεργασία με την Πολιτεία, αλλά η ίδια η Πολιτεία νομιμοποίησε τις εκτρώσεις, οπότε έρχεται αντιμέτωπη. Χρειάζεται να γίνει μία κινητοποίηση όλου του κλήρου και του λαού, μία εκστρατεία κατά των εκτρώσεων, η οποία όμως θα εκπηγάξει από την αληθινή γνώση και αγάπη για τον άνθρωπο.

Νομίζω ότι μέσα σε αυτό το πλαίσιο γίνεται και το Συνέδριο αυτό για πέμπτη συνεχή χρονιά και ευχόμεθα να αποδώσει καρπούς εκατονταπλασίους, να ενημερώσει όλους τους υποψήφιους γονείς, όλες τις γυναίκες, να ευαισθητοποιήσει όλους τους παράγοντες της Εκκλησίας αλλά και της Πολιτείας ώστε να αποφευχθούν και να μειωθούν οι εκτρώσεις στο ελάχιστο στην χώρα σας αλλά και σε όλο τον κόσμο. Αμήν.